

Oktober 2007 - Slotrit

Evert had het goed geregeld, bij het mediapark wist men van onze komst. Maar eerst dat mediapark zien te vinden. Je verwacht dat ze er trots op zijn daar in Hilversum en het goed aangeven. En al die soapies lijkt me ook wel handig als je die de weg wijst. Maar goed, ik weet het ook niet maar met wat gedwaal wel gevonden. Net een controlefuijk misgelopen. Niet dankzij een automobilist die luid toeterend protesteerde omdat ik voorkruip bij een stoplicht. De motoragent gaf mij gelijk en haalde de schouders op. Automobilisten leer het nu eens, de politie op de motor en wij DC10 Sky Riders zijn één.

Bij Dutch view staat marshaller Hans Bakker mij al toe te wuiven. We mogen in de garage parkeren. Gastvrijheid ten top. Dit zijn mensen die het begrijpen. Ron leidt eenieder naar boven waar de koffie en koek klaarstaan. Ik zie allemaal mensen die zich niet hebben aangemeld. Geeft niet maar je loopt de kans dat er niet genoeg koek is.

We zijn te gast bij mobile Broadcast Systems. De mannen die de beelden verzorgen van marathons, wielritten, elf stedentochten, etc. Camera en eventueel commentator op de motor, signaal versturen naar de helikopter of vliegtuig en dan naar de regiewagen. Daar worden de beelden en geluid opgedoft en dan aangeboden voor TV. Omdat er geen bedrijven zijn die de spullen voor deze mannen aanbieden maken ze alles zelf. Met soldeerbout en veel creativiteit oplossingen zoeken. Dat is toch een mooi beroep. Allemaal BMW's versleutelen. Ik zag er één met een hele dikke dynamo extra. Die had ook spikes want kan op het ijs gebruikt worden. Spullen zien er keurig uit. Mooie koffertjes gemonteerd aan de motoren en alles netjes weggewerkt. En ik heb ook echte circuit breakers gezien. Diezelfde die wij ook kennen!

Evert hield een leuk praatje ter introductie waarna de baas van het spul dat mooi afrondde. Daarna mochten wij in groepjes bij de verschillende elementen kijken. Wat is het leuk als mensen enthousiast over hun werk praten. En ze worden nog enthousiaster als ze merken dat je er iets van begrijpt. Mijn ochtend is helemaal goed. Iedereen vindt het overigens erg leuk. En toch moet Evert ons aansporen want hij wil ook nog een stuk rijden daar waren we voor gekomen. Tussen de buien door is het prachtig herfstweer. Opzadelen dus.

Otto Knoppel woont om de hoek en is op dat korte stukje dus wel aangehouden in die fuik. Blijkt dat ze niet zeker waren van zijn helm. Wordt uitgezocht. Of hij dat nu niet vertrouwde of dat er bladeren in de weg lagen weet ik niet maar hij haakt in de buurt van vliegveld Hilversum af. Meer oefenen Otto. Dat kan goed als je meerijdt. Wij houden rekening met je en Nol weet een goede VRO training, ook voor choppers.

Tjerk woont ook om de hoek en is er dus ook weer eens bij. En laten we eerlijk zijn er zijn nog meer twijfelaars want anders had je al meteen na de aankondiging aangemeld. Ik krijg het idee dat er een aantal het weer hebben aangekeken en vanochtend tegen de vrouw hebben gezegd "vrouw, de zon schijnt, het regent niet, ik ga motorrijden". Dat gaat niet op voor Daan want die heeft een motor gehuurd, dat is met voorbedachte rade gebeurd. Zijn Harley ligt nog steeds helemaal uit elkaar. Daarom maar weer een mooie BMW gehuurd.

Ook helemaal overtuigd dat ze erbij willen zijn, de dames, Sandra en Hezeke. Dolenthousiast aangemeld en aanwezig. Hebben Jan van der Schuur ook meegenomen. Ik zie bepaalde leden vaak in elkaars gezelschap!

We rijden ondertussen een rondje om Hilversum. Weer door die vervelende straten met erg schamele onderkomens van de omroepwereld. Wat is die Evert dan bescheiden gebleven. Daarna Kortenhoef, 's Graveland, Oud Loosdrecht, vliegveld Hilversum, Hollandse Rading, Maartensdijk, Bilthoven. Nog langs een mooi pandje gereden dat te koop staat. Vooral de fraaie olifantenkamer moet het doen. Prachtige tuin met lange ronde oprit, erg geschikt voor defilés. Moet een schilderbeurtje hebben.

Even een klein stukje A1 gepakt om de groep volledig in verwarring te brengen. Vervolgens door Bunschoten en Spakenburg. Daarna heb ik hem even geknepen want we gingen ieder keer een dijkje op waar je alleen als bestemmingsverkeer mocht komen. Nu hadden wij een bestemming die Evert wist maar zou een eventueel ons pad kruisende veldwachter daar ook van overtuigd zijn? Had ik al verteld dat Evert een nieuwe motor heeft? Vraag mij niet naar het type want dat Beierse spul spreekt mij vooralsnog niet aan (vooral financieel niet). Ziet er prachtig uit, was een showmodel begrijp ik.

Evert voert ons door Ermelo naar zijn huis. Daar staan junior en de vrouw van Evert klaar met lekker krentenbollen. Een goede onderbreking want de lunch is vandaag iets later. We eten op straat. Er is meer dan genoeg en Hans en ik offeren ons op om de laatste krentenbollen weg te werken.

We moeten door. Via Harderwijk naar de brug over het Veluwemeer. Rechtsaf richting Biddinghuizen. Even inhouden want niet iedereen komt tegelijk door het stoplicht, wat wil je we zijn met 18 motoren. Zigzaggend door de polder om te laten zien dat het geen kale bende is maar een mooi bebost gebied. Ook met klei op de weg, oppassen! Leo verzucht bij een stoplicht dat hij bijna thuis is. Hoezo? Is het niet leuk dan. De andere deelnemers uit Zeewolde hoor ik daar niet over. Maar het is goed, Evert brengt ons langs kleine weggetjes naar vliegveld Lelystad. Tegenwoordig Airport Lelystad natuurlijk want we timmeren aan de weg. Ter plaatse moeten we even op de foto met alle motoren en een gebouw waar Skyriders op staat. Volgens mij bestaan wij langer dan dat bedrijf, eens praten over naamsrecht enzo.

Wij worden verwacht in het restaurant van de terminal. Dat blijkt want in de hal staat dat keurig aangegeven op de lichtkrant. En in de open keuken zie ik een tray of wat met eieren staan. Traanen schieten in de ogen, wat een goede organisatie. En wat een tempo in de bediening, perfect. Voor velen werd het nog completer toen er een Mustang langs kwam rijden, de vliegende variant dan. Voor het broodnodige audio effect (lees herrie) moest er een deur open. In extase was men. En bijna werd gemist dat er ook nog een fly by werd gedaan over de baan.

Tijdens de lunch hield Paul Laroy een korte toespraak. Het leek alsof hij zijn emotie de vrije loop liet om aan te geven dat hij het zo naar zijn zin heeft bij ons en altijd zo warm ontvangen werd. Maar het was gewoon een excuus om van de trofee af te komen. Die ging over in de handen van Sandra. Voor haar jeugdig enthousiasme en als eerste dame voorrijden van een rit (Zeeland vorige maand). Prachtige woorden ook van haar als dank en ze leek mij zelfs vereerd de trofee te mogen ontvangen. We hebben als vroedschap (voor zover dat nog bestaat) de traditie om bij de winnaar van de trofee onaangekondigd langs te gaan om te kijken of deze een prominente plaats in huis inneemt. Ik vaardig bij deze Jan af om dit te gaan controleren en rapporteren.

Mijn oproep, doorkijkend naar volgend jaar, leverde een aantal spontane reacties op. Dat werkt, confronteren, aankijken, bedreigen, etc. Daarmee heb ik voor volgend jaar een rit of 6 toegezegd gekregen. We moeten er nog een paar hebben.

Als slot worden wij verwelkomd door de luchthaven zelf. Een meneer die een interessante lezing houdt en een filmpje over ambities van de luchthaven. Baan verstevigen en verlengen naar 2100m. Genoeg voor B737 en A320. Daarmee moet men dan meteen de tweede luchthaven van Nederland worden. Rotterdam en Eindhoven pas maar op! D.w.z. als de politiek meewerkt.

Het is mooi geweest. Ik ga naar huis. Nog een lange weg te gaan. Bij Utrecht rijdt ik mijn uitlaat in tweeën. Voordeel daarvan is dat ze je goed horen als je tussen de file doorgaat. Nadeel zijn de Euro's die je ervoor moet reserveren. Op tijd klaar voor de snertrit.

